

**עת"א 34559/01/20 - פאדי ג'ארושי נגד שרות בתי הסוהר, מדינת
ישראל**

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 20-01-34559 ג'ארושי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימון

בפני	כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא
העוטר	פאדי ג'ארושי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

החלטה

1. העוטר, עוצר עד תום ההליכים במסגרת כתוב אישום המיחס לו עבירות של החזקת נשק, נשאה והובלת נשלך.

2. על פי כתוב האישום שהוגש כנגדו, בלילה שבין ה- 13.8.19 עד 14.8.19 התפתח עימות אלים בין שני משפחות בכפר טيبة, שככל ידו אבנים וירוי זיקוקים מכלי נשק. במהלך העימות נורה ונ נהרג בן דודו של העוטר, שהתגורר בנצרת, הגיע באותו ערב לטيبة, כשהוא מחזיק בראשו אקדח מסוג "FN" ושתי מחסניות תואמות. בנוסף, נשא והחזיק אקדח מסוג "CZ" וממחסניות תואמות.

3. ההחלטה בנוגע למעצרו של העוטר וההחלטה בעדר עליה (בש"פ 7859/19) נסמכתה, בין היתר, על מסוכנותו הגבוהה של העוטר (לרבות בגין עבורי הפלילי) והחשש להישנות עבירות דומות.

4. ביום 20/1/8 נולד בשעה טוביה בנו של העוטר. לרجل אירע הברית המתוכנן ליום 20/1/17, ביקש העוטר לצאת לחופשה מיוחדת בת يوم אחד. למען שלמות התמונה ייאמר כי לפני מספר ימים ביקש העוטר לצאת לחופשה על מנת לבקר את אשתו ובנו התינוק בבית החולים, שם אושפזה רעייתו עקב סיבוכים בלבד, אולם בבקשתו נדחתה ועתירה שהגיש נגד ההחלטה זו נדחתה אף היא, לאחר שהתברר כי בינתיים שוחררה אשתו מבית החולים.

5. העוטר הגיש עתירה דחופה כנגד ההחלטה המשיבים שלא להתריר את חופשתו המיוחדת, בטענה כי שיקולי צדק והגינות מティים את הקפ' לטבות היוננות לבקשתו וכי אין כל עילה לשולול ממנו את הזכות לחופשה לצורך השתתפות בברית של התינוק הנולד. העוטר טוען כי ההחלטה שלא להיענות לבקשתו לוקה בחוסר סבירות ולא נשלכו תנאים וערביות שיש בהם כדי להפיג את הסיכון. בהקשר זה טוען העוטר כי הוא מבקש להגיע

לביתו בכפר איכסאל, שם ישנה במשרך כל שעות החופשה בלווית ערבים ולא יכנס כלל לכפר טיביה. העותר הפנה לפטיקה ממנה ביקש ללמידה כי במקרים דומים נעתרו בתם המשפט לביקשות מסווג זה וכן אסמכתא לכך שביום 20/1/17 עתיד להתקיים טקס הברית בביתו באיכסאל, שהוא מஹוה מצווה דתית חשובה.

6. המשיבים מתנגדים לעתירה. לעומת זאת המשיבים, מי שנמצא בסיטוטים של "עוצר עד תום ההליכים" אינם יכולים לבקש חופשה שכן הדבר עומד בסתיויה לתקילת המעצר, ורק במקרים חריגים מאוד תאושר בקשה מעין זו. בהקשר זה מפנים המשיבים לבש"פ 5857/17 מדינת ישראל נ' קורובקוב (23/7/17). באותה החלטה מתיחס בית המשפט העליון גם למוגרת הנורמטיבית שבמסגרתה יכול עוצר עד תום ההליכים לעתור ליציאה בלויי. אף שהעותר לא הגיע בקשה ליציאה בלויי, נבחנה גם אפשרות זו, ולעתד המשיבים לא ניתן להיעתר לה. עמדת שירות בתי הסוהר וגורמי המודיעין היא כי מסוכנותו של העותר אינה מאפשרת להיעתר לבקשתו. בהקשר זה הפנתה באת כוח המשיבים גם למידיעים מודיעיניים (שפרפרחות שלהם הועברו לעיון ב"כ העותר). המשיבים טוענים עוד כי בפני העותר קיימת אפשרות להגיש בקשה מנהלית לביקור מוח רחב, אותה ישקלו בחזיב. משמעות הדבר היא כי הוא יוכל לקיים את טקס הברית בין כותלי הכלא.

7. על פי ההלכה, נקודת המוצא היא כי, ככל, אין לאפשר לעוצר עד תום ההליכים לצאת לחופשה, וזאת נוכח המסוכנות הנשקפת ממנו, שבגינה נקבע כי יש עילה להחזיקו במעצר, החשש משיבוש הליכי משפט וכן החשש להימלטות מן הדין (ראו רע"ב 19/996 פלוני נ' שירות בתי הסוהר (8/2/19)).

8. בבש"פ 5857/17 קורובקוב שהוזכר לעיל, דין בית המשפט העליון במוגרת הנורמטיבית המסדרה יציאתו של עוצר עד תום ההליכים מן המעצר כדי להשתתף בשמחה משפחתית, להבדיל מיציאתו לחופשה של מי שמעמדו הוא של אסיר, הזכאי לבקש חופשה על פי פקודת הנציבות (חופשות אסירים). באותו עניין נקבע כי **"עוצר המעווני להשתתף באירוע משפחתי אינו יכול לצפות ברגיל לקבל חופשה לצורך כן. על כן, ככל, עוצרים המעווניים לצYN אירוע משפחתי אמורים לפנות בבקשתו לאשר להם יציאה בלויי לאירוע, בתנאים ובמגבילות הקבועים בפקודת יציאה באבטחה. יחד עם זאת, אין מדובר בכלל מוחלט, והוא כפוף לחריגים, ההחלטה הכירה לא אחת בכך שבמקרים יוצאים דופן יש מקום לסתות מן הכלל ולאפשר לעוצר לצאת לחופשה ללא ליווי לצורך השתתפות באירוע משפחתי..."**

באותה החלטה תיאר בית המשפט העליון רשימה של מקרים שאלייהם ניתן להתייחס כווצאי דופן. לא מדובר בראשימה מצאה, אולם היא מלמדת על טיב השיקולים שבעתים ניתן להגדיר את המקרה כווצאי דופן והמצדיק מתן חופשה לעוצר עד תום ההליכים חרף כל השיקולים שהביאו להחזקתו מאחורי סורג ובריח. בין היתר, נקבע כי שיקולים העשויים להביא להכרה במקרים יוצאי דופן, הם נסיבות ייחודיות של הлик המעצר, סוג האירוע שאליו מבקש לצאת ובכל זאת, האם ניתן לקיימו במתכונת מצומצמת, שתאפשר יציאה בלויי או שיקולים בעלי אופי הומניטרי הנוגעים לנسبותיו של העוצר.

מתוך עיון באמות המידה שנקבעו בהחלטה זו, ניתן לקבוע כי עניינו של העותר אינו עונה על אותן קритריונים המצדיקים הכרה בהיותו יוצאי דופן.

9. אירוע הברית, מעבר להיותו מצווה דתית הוא אירוע משפחתי מרגש וחשוב. למרות האמור, אין בכוחו של שיקול זה, כשלעצמו להטוט את הcpf לטובת היונת לעתירה, כשמנגד עומדים שיקולים הנעוצים באינטראס הציבורי והנסובים אודות החשש מפני המסוכנות הנשקפת לציבור, באם תענה הבקשה בחוב.

10. מבלי להקל ראש בחשבותיו של האירוע, מתוך טיעוני באת כוח המשיבים עולה כי ישנה אופציה לקיימו במסגרת ביקור מורחב ובכך ליתן מענה לאינטראס של העותר לבקשת חלק במצבה זו (רע"ב 4143/15 **ראובן נ' שירות בת הסוגה** (15/6/15)). בהקשר זה, יש לומר כי מתוך טיעוני בא כי העותר עליה כי אין מניעה לקבוע מועד אחר לקיומה של הברית. פתרון זה הינו פתרון המאזן בצורה הולמת את צרכיו של העותר אל מול מניעת המסוכנות הנשקפת ממנו וככלפי כפי שזו עולה מההחלטות לגבי מעצרו עד תום ההליכים ומתרן המידעים המודיעיניים שהוצעו לעוני.

11. ערה אני לטענה כי אשתו של העותר סובלת עדין מבעיות רפואיות בעקבות הלידה, אולם לטעון זה לא הונח בסיס ראייתי.

12. רשםתי בפנוי את הצהרת באת כוח המשיבים במהלך הדיון כי אם תוגש בקשה לביקור מורחב, שייתן אפשרות לקיים את הברית במסגרת משפחתייה מצומצמת, היא תישקל בחוב.

13. נכון האמור, אני מורה על דחינת העתירה.

ניתנה היום, י"ט בטבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.